

ת"פ 9241/11-17 - מדינת ישראל נגד לואי עיסא (עציר) תושבי איו"ש, חאלד צפדי (עציר) תושבי איו"ש

בית משפט השלום בפתח תקווה

09 נובמבר 2017

ת"פ 9241-11-17 מדינת ישראל נ' עיסא(עציר) ואח'

ת"פ 9261-11-17

מספר פל"א 488335/2017

לפני כבוד השופט עודד מורנו

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. לואי עיסא (עציר) תושבי איו"ש

2. חאלד צפדי (עציר) תושבי איו"ש

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד ליאל אהרונ

ב"כ הנאשמים, עו"ד עלא תילאווי ועו"ד חאג' יחיא

הנאשמים הובאו בליווי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשמים, הנני מרשיע אותם בעובדות כתב האישום, וכפועל יוצא מכך בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

החלטה

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

עמוד 1

בהתאם לאמור בכתב האישום, בתאריך 4/11/17 שהו בשביל מחצבות ראש העין וזאת מבלי שהיה בידם היתר שהיה כדין.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מ"י (להלן: "הלכת אלהרוש"), ולכך שבהתאם להלכה זו יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לחמישה חודשי מאסר בפועל. בהתאם לעברו הפלילי של הנאשם 1, הכולל שתי הרשעות בטחונות מ שנים 2013 ו- 2016 בגין עברה של ידיו אבנים והפרת הכרזת שטח סגור, יש לגזור עונש בתוך המתחם של חודש מאסר בפועל.

לגבי נאשם 2 - שלחובתו הרשעה בטחונות אחת משנת 2010 בגין עבירה של השלכת בקבוק תבערה ועבירות בטחונות נוספות, יש לגזור עליו עונש מאסר בפועל של חודש וחצי.

לגבי שני הנאשמים התבקשה גם ענישה נלווית.

ב"כ הנאשמים הפנה אף הוא להלכת אלהרוש תות מתן פרשנות שונה וביקש להסתפק ברף התחתון של המתחם וזאת לנוכח העובדה כי הנאשמים בנים למשפחה מעוטת יכולת, אשר נכנס לישראל לצורכי פרנסה. עוד הוא ביקש לאבחן את עברם הפלילי של הנאשמים כך שגם לאחר הרשעותיהם נכנסו לישראל והתיקים כנגדם נסגרו והם לא זכו להתייחסות מיוחדת כפי שכעת נטען לגביהם בעונש.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 הרי שיש לקבוע תחילה את מתחם הענישה. לענין זה הרי שבהלכת אלהרוש נקבעה המסגרת הנורמטיבית לפיה שמתחם הענישה של נאשם כגון דא נע בין מאסר על תנאי לעד חמישה חודשי מאסר בפועל.

יוער כי בית המשפט העליון (כבוד השופט ס' גובראן) התייחס לטענת המאשימה בהלכת אלהרוש וקבע כי:

"לטענת המשיבה יש לקבוע 'עונש מתאים טיפוסי' של חודש מאסר לנאשמים בביצוע עבירת שב"ח לצרכי פרנסה. טענה זו אין בידי לקבל...".

לאחר שפירט את טעמיו לכך- קבע:

"כיוון שמצאתי שאין מקום לקבוע 'עונש מתאים טיפוסי' לעבירה, הרי שלערכאה הדיונית מסור שיקול הדעת המלא להכריע בתוך מתחם העונש ההולם את העונש המתאים לנאשם שלפניה, והיא רשאית להתחשב בנסיבות המנויות בסעיף 40א לחוק העונשין וכן בשיקולי הרתעה לפי סעיפים 140 ו- 40א לחוק העונשין".

עוד אני מוצא להפנות לעפ"ג (מחוזי- חיפה) 46537-10-15 מדינת ישראל נ' פטאפטה (פורסם בנבו, 29.10.15). באותו עניין דחה בית המשפט את ערעור המדינה בענין שוהה בלתי חוקי שנגזר עליו 2 ימי מאסר בפועל בגין כניסה ראשונה, וכן דחה גם את הערעור בענין נאשם נוסף עליו נגזרו 6 ימי מאסר בפועל בגין כניסה שלישית. בית

המשפט העיר כי ראוי לרכז את מאמצי האכיפה בענין השהים הבלתי חוקיים במעסיקים ובמסיעים, אשר מונעים מתוך בצע כסף וניצול רצונם של אלו להתפרנס. כן נקבע כי השינוי במצב ביטחוני, אם קיים, אינו מצדיק סטיה מעקרון המידתיות.

זאת ועוד אני מפנה לפסיקת בית משפט המחוזי בעפ"ג 17-09-43600, **מדינת ישראל נ' בני מופלח**. באותו מקרה הוגש ערר על ידי המדינה על גזר דין של מותב זה אשר גזר את דינו של שב"ח לו הייתה הרשעה משנת 2014 בעבירה בטחונית של חברות בהתאגדות בלתי חוקית והוא ריצה שנת מאסר בפועל, וזאת ל-11 ימים. במסגרת הערעור הגיעו הצדדים להסכמה לפיה הנאשם ירצה עונש מאסר בפועל בן חודש ויום.

כמו כן, אני מוצא לנכון להפנות לפסיקה הנוהגת בערכאות הדיוניות שכן גם בפני מותב זה, אין התביעה מציגה תביעה אחידה בתיקים אשר דומים בנסיבותיהם הרי שהטעון לעונש אינו אחיד, ומשתנה אשר על כן, יש מקום להפנות לפסיקה הנוהגת. **בת"פ 15-06-2141 מדינת ישראל נ' תאבת ואח'**, הגיעה התביעה להסכמה בהסדר טיעון סגור כי על נאשם 1 יוטל עונש מאסר בפועל בגובה של חודש ויום וזאת כאשר לחובתו הרשעות קודמות בעבירות בטחוניות. **בת"פ 17-07-60644 מדינת ישראל נ' חמדאן**, שם הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין ולחובתו הרשעה קודמת בעבירה מבית משפט צבאי של זריקת בקבוק תבערה, בגינה נדון לעונש מאסר בפועל למשך 24 חודשים, הרי שבית המשפט גזר את דינו ל-14 ימי מאסר בפועל. עוד יש להפנות ל**ת"פ 16-03-22964** שם הודה והורשע הנאשם, בעברו רישום פלילי מבית המשפט צבאי ודינו נגזר ל-21 ימי מאסר בפועל.

בשקלול נסיבות ביצוע העבירה ועברם הפלילי של הנאשמים אשר אומנם התייחס לעבירה בטחונית אחת לגבי נאשם מס' 2 משנת 2010, ועבירה בטחונית אחת משנת 2013 לנאשם מס' 1, בעניינם נגזרו עונשי מאסר שאינם ממושכים הרי שיש למקמם בחלק התחתון של המתחם, אם כי לא בתחתיתו.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

לגבי נאשם 1:

1. 6 ימי מאסר בפועל וזאת מיום מעצרו 5/11/17.
2. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים כך שהנאשם לא יבצע את העבירה בה הורשע.

לגבי נאשם 2:

1. 6 ימי מאסר בפועל וזאת מיום מעצרו 5/11/17.
2. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים כך שהנאשם לא יבצע את העבירה בה הורשע.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ' חשוון תשע"ח, 09/11/2017 במעמד הנוכחים.

עודד מורנו, שופט

הוקלדעלידיספירסלח